

РЕШЕНИЕ

№ 39

Гр.Перник, 29.04.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник , касационен състав , в публично заседание на двадесет и осми април две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Емилия Иванова

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Албена Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Емилия Иванова к.н.а.х.д.№36/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

С решение №23/19.02.2010 год., постановено по н.а.х.д.№ 641/2009 год. по описа на Пернишкия районен съд, VII-ми състав, е изменено наказателно постановление № 797/07.04.2009 г. на Началник група в сектор ПП-КАТ при ОД на МВР-Перник, с което на Е.М.С. ***, в частта с която е наложено административно наказание глоба в размер на 150 лв. на осн. чл.179 , ал.2, във връзка с ал.1, т.5 предложение пето от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ и санкцията е намалена на сто лева. В останалата част с решението е потвърдено наказателното постановление, оное наложеното наказание „глоба" в размер на 500 лв. и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца.

Против така постановеното решение , в срок е постъпила касационна жалба от Е.М.С.. Искане се отмяна на съдебното решение, като бланкетно е посочено, че същото е неправилно, незаконосъобразно и постановено при непълнота на доказателствата.

Административно - наказващият орган не се явява в съдебно заседание и не е изразил становище по касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник е изразил становище, че решението на Пернишкия районен съд следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл.217 и сл. от АПК, извърши цялостен преглед за законосъобразност на атакуваното решение и като прецени изложените от страните доводи, намира, че жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, изброени в чл.348, ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на

процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата, че съдебния акт е постановен при непълнота на доказателствата, т.е. „необоснованост“ не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348, ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

По относимите касационни основания - неправилност и незаконосъобразност касационната жалба е бланкетна. Не се сочат конкретни пороци на съдебния акт. Твърди се, че решението е неправилно и незаконосъобразно без да се мотивират тези твърдения. Оплакванията развити и пред двете инстанции са немотивирани, бланкетни и не се подкрепят от събраните доказателства.

Изложените касационни доводи не се подкрепят от събраните и обсъдени поотделно и в съвкупност доказателства от районният съд. От тези доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата.

Правилно при разглеждане на делото съдът, е приел в обжалваното решение, че от събраните в административното производство доказателства е видно, че е спазена предвидената в ЗАНН процедура за налагане на административно наказание. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при установяване на административното нарушение.

Обсъден е размера на наложените санкции и са изложени мотиви, относно справедливостта на наложеното наказание, които се възприемат от настоящата инстанция.

Пред районния съд е доказано , че жалбоподателката е извършила нарушение на разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ЗДвП и заради това му е наложено наказание по реда на чл. 179, ал.2, във връзка с чл.179, ал.1, т.5, предложение пето от ЗДвП, но съда е преценил, че санкцията е завишена и позовавайки се на целите по чл.12 от ЗАНН е намалил същата.

Въззивният съд подробно и задълбочено е обсъдил всички аргументи на жалбоподателката и обосновал извода си за неоснователност на същите. Направените изводи от районния съдия, се споделят изцяло като обосновани и мотивирани от настоящия съдебен състав , поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни. Във връзка с горното, настоящата съдебна инстанция счита , че обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила. Като взе предвид изложеното, **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 23/19.02.2010 год., постановено по н.а.х.д № 641/2010 год. по описана Пернишкия районен съд.

РЕШЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/